

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Μετάφραση

Οι δικοί μας, αφού έριξαν τα ακόντια στους εχθρούς, μάχονται με τα ξίφη. Ξαφνικά στα νώτα τους διακρίνεται το ιππικό· οι κοόρτες πλησιάζουν· οι εχθροί στρέφουν τα νώτα (τους) και φεύγουν· τους επιτίθενται οι ιππείς. Γίνεται μεγάλη σφαγή.

Εκείνος παρουσιάστηκε σε αυτούς για να τον δουν να κάθεται σε σκαμνί δίπλα στη φωτιά και να τρώει από ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Όταν δηλαδή πρόσφεραν σε αυτόν πολύ χρυσάφι, σταλμένο από το δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το πρόσωπό του με το γέλιο και αμέσως είπε.

Φροντίζει και προνοεί, αν η επιστολή πέσει στα χέρια των εχθρών, να μην μαθευτούν τα σχέδιά μας από τους εχθρούς. Γι' αυτό το λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει το γράμμα στον ιμάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες του. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο.

B1

1-γ 2-α 3-δ 4-β 5-ε

B2

1-στ 2-α 3-δ 4-γ 5-β

Γ1.

Nostri: noster
hostes: hostibus
terga: tergorum
equites: eques
magna: maiore
caedes: caedi
Ille: illud, illius
eum: id

vultum: vultus

rem (στο τρίτο απόσπασμα): re

celeriter: celerius, celerrime

periculum: pericula

Γ2.

gerunt: gesserint

cernitur: cernetur

Fit: fite

mirāti sunt: miraturos esse, miratos fore

attulissent: allatum

uterētur: utens, usurus, usus

dixit: dic

curat: curabimus

mittit: misit

adire: adeundo

possit: potuisset

abiciat: abice

Δ1α.

eis: αντικείμενο του ρήματος *occurrunt*

assidentem: κατηγορηματική μετοχή συνημμένη στο άμεσο αντικείμενο του ρήματος, το *se*

risu: αφαιρετική του τρόπου στο *solvit*

consilia: υποκείμενο του ρήματος *cognoscantur*

ob rem: εμπρόθετος προσδιορισμός του εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο *mittit*

Δ1β.

ne, intercepta epistula, nostra consilia ab hostibus cognoscantur: δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση, ως αντικείμενο στα ρήματα *curat* και *providet*. Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο *ne* (αρνητική) και εκφέρεται με υποτακτική γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Χρόνου ενεστώτα (*cognoscantur*) γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*curat, providet*) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Ισχύει ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων. Εμφανίζεται συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση. Η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι την στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Δ2α.

missum:

- quod missum erat

veritus:

- quod veritus erat (αντικειμενική αιτιολογία)

- quod veritus esset (υποκειμενική αιτιολογία)

- cum veritus esset (αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)

Δ2β.

Ego cum legionibus celeriter adero.